

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 12 mars 1936 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit.

I en den 12 februari 1937 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 113, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit.

Härigenom förordnas — med ändring av vad i förordningen den 7 juni 1934 (nr 231) stadgats rörande ikraftträdandet av den i 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit enligt paragrafens lydelse i förordningen den 29 april 1932 (nr 86) föreskrivna skatten å motorsprit — att bestämmelserna om sistnämnda skatt skola träda i kraft den 1 juli 1940.

Enligt 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit, sådant nämnda författningsrum lyder enligt förordning den 29 april 1932 (nr 86), skall för motorsprit erläggas särskild skatt av sex öre för liter. Beskattningen av motorsprit, vilken ursprungligen beslutades vid 1924 års riksdag, har emellertid hittills icke vunnit tillämpning. Genom beslut vid skilda tillfällen har nämligen uppskov successivt medgivits med skattens ikraftträdande. Det senaste uppskovet beslöts år 1934. Enligt förordning den 7 juni 1934 (nr 231) gäller skattebefrielsen för motorsprit för tiden till den 1 juli 1937.

Av omförmälda statsrådsprotokoll framgår, att departementschefen den 8 oktober 1936 anmodat kontrollstyrelsen att avgiva utlåtande rörande beho-

vet och lämpligheten av fortsatt anstånd efter den 30 juni 1937 med ikraftträdandet av bestämmelserna angående skatt å motorsprit.

Kontrollstyrelsen har i sitt utlåtande anfört bland annat, att styrelsen funne övervägande skäl tala för, att motorspriten definitivt borde göras skattefri.

Konumerskollegium, som jämväl yttrat sig i ämnet, har i sitt utlåtande erinrat om, att 1936 års riksdag i skrivelse nr 154 hemställt om utredning angående automobilbeskattningen, samt framhållit, att vid en sådan utredning även frågan om bränslebeskattningen torde komma att upptagas till prövning. Kollegium har därför funnit lämpligast, att skattefriheten tills vidare lämnas i form av ett uppskov med skattebestämmelsernas ikraftträdande på förslagsvis ytterligare tre år.

Till stöd för det nu föreliggande förslaget om ytterligare uppskov med skattens ikraftträdande till den 1 juli 1940 har departementschefen — efter att bland annat hava lämnat en redogörelse för den tidigare behandlingen av denna fråga — anfört följande:

»Av den lämnade redogörelsen framgår, att medgivandet av skattebefrielse för motorsprit ursprungligen innebar en åtgärd från statsmakternas sida i syfte att underlätta inarbetandet av dylikt bränsle i marknaden och samtidigt sörja för en viss tillgång till ett inhemskt motorbränsle. Sedan avsättningen av sulfitspritfabrikernas produktion blivit tryggad genom den år 1934 beslutade omregleringen på hithörande område, har skattebefrielsen förlorat sin betydelse som stödåtgärd för industrien. I stället har frågan om motorspritsens beskattning väsentligen kommit att beröra motortrafikens intressen.

Då skattefriheten 1934 förlängdes, skedde detta också av hänsyn just till motortrafiken. Genom den då beslutade nyordningen avsågs att vinna avsättning som motorsprit för 17 miljoner volymliter, en kvantitet som i jämförelse med motsvarande myckenhet bensin med då kalkylerade priser beräknades för bensinfirmorna betinga en merkostnad i inköp av omkring 1.87 miljoner kronor. Redan denna merkostnad, vilken förutsågs i sista hand komma att drabba konsumenterna, ansågs motivera förlängningen av skattefriheten för att icke göra belastningen alltför kännbar. Såsom kontrollstyrelsen framhållit har den för inblandning i bensin avsedda kvantiteten motorsprit enligt beslut av 1936 års riksdag ökat till cirka 19.2 miljoner volymliter, motsvarande med nuvarande prisläge en total merkostnad i förhållande till bensin å cirka 2.5 miljoner kronor. Med tillägg av skatt å motorsprit efter sex öre för liter skulle denna merkostnad stiga till omkring 3.7 miljoner kronor. Jag anser det icke lämpligt, att en så pass betydande utgiftsökning som den nyssnämnda nu pålægges trafikens utövare. Det är min avsikt att i en nära framtid för Kungl. Maj:t anmäla frågan om igångsättande av den utredning angående automobilbeskattningen, varom förra årets riksdag hemställt. Vid denna utredning torde även frågan om motorspritsens ställning i beskattningshänseende böra bliva föremål för övervägande. Vid sådant förhållande kan jag icke biträda kontrollstyrelsens förslag att skattebestämmelserna för motorspritsens del nu definitivt avföras ur bensinskatte-

förordningen utan förordar i stället, att skattefriheten medgives allenast i form av ett uppskov med skattens ikraftträdande. I likhet med kommerskollegium finner jag tiden för uppskovet lämpligen böra bestämmas till tre år.»

I likhet med departementschefen anser utskottet frågan om motorspritsens ställning i beskattningshänseende böra bliva föremål för övervägande i samband med den av departementschefen berörda utredningen angående automobilbeskattningen. Med hänsyn härtill och då utskottet icke har något att erinra mot det föreliggande förslaget, får utskottet hemställa,

Utskottet.

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 113, antaga det vid propositionen följande förslaget till förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit.

Stockholm den 12 mars 1937.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Viktor Larsson, Wahlmark, Elof Andersson, Sjödahl, Bengtsson, Ekman, Robert Berg, Gustaf Björkman, Eilif Sylwan* och *Sköldén*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Lövgren, Björklund, Olsson* i Gävle, *Johanson* i Huskvarna, *Hammarlund, Werner* i Hultsfred, *Hagberg* i Malmö, *Mårtensson* och *Olsson* i Kullenbergstorp.
